

[Martin.]

enighed giver sig udslag i et hurtigt arbejde og et godt resultat.

Den begrundelse, at forslaget gennemførelse vil forøge produktionen, tror jeg man kan sætte spørgsmålstegn ved. Det er dog vistnok en almindelig erfaring, at overarbejdstimer er både mindre produktive og dyrere end normale arbejdstimer, og det vil altså sige, at hvis en lov som denne skulle føre til en øgning af overarbejdet, hvad jeg altså ikke tror den vil gøre, vil den også føre til en meget stor øgning af indtægterne, af købekraften, af forbruget. Jeg tror ikke, at en sådan lov vil øge produktionen. Efter det almindeligt herskende syn på overarbejde vil overarbejdstimerne ikke blive forøget, men der vil blive større fortjeneste af dem og altså større forbrug, men ikke en større produktion.

Derfor byder dette forslag ikke på nogen løsning, men det frembyder, som der også har været peget på både af den højtærede finansminister og af det ærede medlem hr. Hans Knudsen, forskellige spørgsmål, som er uklare, og som kan give anledning til gnidninger. Det vil jo f. eks. blive således, hvis indtægter af overarbejdstimer bliver skattefri, at der vil opstå en interesse i at forkorte den normale arbejdstid og få så mange overarbejdstimer som muligt.

Jeg mener altså, at forslaget går for vidt ved at foreslå hele statsskatten strøget, og jeg mener, at det er for snævert, idet det kun omfatter arbejdere og funktionærer. Den ærede ordfører for forslagsstillerne hævdede, at det er disse, der lider mest i den nuværende økonomiske situation, og det er vel til en vis grad rigtigt, omend ikke helt rigtigt, idet man vistnok må erkende, at skatteprogressionen er mindst lige så generende og mindst lige så uretfærdig overfor unge mennesker, som erhverver sig en ejendom eller starter en forretning på egen risiko og navnlig i begyndelsen er interesseret i at pukke løs for at skaffe penge til store afdrag og forbedringer i deres virksomhed. Det er et problem, som forslaget lader helt ude af betragtning, men som var stærkt fremme under debatten i går, og jeg mener derfor, at man med større tryk kan drage de tanker, der her fremsættes, ind under de drøftelser, der indledtes i går,

og jeg kan derfor ikke anbefale forslaget til fremme.

Der står i lovforslaget, at ordningen ikke skal gælde for Grønland og Færøerne. Hvorvidt det er rimeligt eller rigtigt, må de ærede repræsentanter for disse dele af riget afgøre, men det ender vel nok med, at dette problem ingen betydning får, idet der ikke kommer nogen lov ud af det og den altså heller ikke kommer til at gælde for de nævnte dele af riget.

Poul Møller: Også mit parti påskønner den tankegang, de motiver, der ligger bag det lovforslag, vi her behandler. Der er imidlertid her ikke blot tale om et isoleret problem om overarbejde, her er tale om et problem om mellemindtægterne i det hele taget, således som ærede medlemmer allerede har været inde på. Det er ikke alene lønmodtagernes problem, det er også selvstændige erhvervsdrivendes og de liberale erhvervs problem. Det er således, at masser af mennesker her i landet udenfor lønmodtagernes kreds må tage arbejde udover 8 timer om dagen. Mange må arbejde både 10, 12 og 13 timer om dagen enten indenfor deres sædvanlige erhverv eller i andre erhverv, og en gennemførelse af dette forslag ville naturligvis betyde, at disse mennesker følte sig uretfærdigt behandlet i sammenligning med de lønmodtagere, som der her er tale om, og selv for lønmodtagerne vil den begrænsning, der ligger i forslaget, også medføre, at man blot føjer en ny kilde til bitterhed til det væld, der i forvejen er i skattelovgivningen.

Det er naturligvis klart, at den mand, som omtales i lovforslagets bemærkninger, og som ved siden af at være arbejdsmand har påtaget sig et arbejde som varmemester i en ejendom, vil føle, at han på samme måde yder en større indsats, som hvis han som arbejdsmand arbejdede 9—10 timer om dagen i stedet for kun 8 timer. Derfor vil man ved en gennemførelse af dette forslag føje en ny bitterhed til, ikke blot i forholdet mellem lønmodtagere og andre erhvervsgrupper, som har mange timer overarbejde, men også indenfor lønmodtagernes kreds, nemlig i forholdet mellem dem, der kan tage overarbejde i deres sædvanlige virksomhed, og så dem, som må søge deres ekstraindtægt udenfor deres sædvanlige virksomhed. Ende-